

GAZETA TRANSILVANIEI

Semnul electoral al

„Frontului Românesc”

REDACȚIA și ADMINISTRAȚIA
BRAȘOV, STRADA LUNGA Nr. 5.
 Telefon 226
 Abonament anual 200 lei.
 Pentru circulație 500 lei.
 Pentru autorități 500 lei.
 Anunțuri, reclame, după tarif.

FONDATA LA 1838 DE GHEORGHE BARIȚIU.

Apare de trei ori pe săptămână

„Acea, cari au stăpânit din umbră bogățiile țării, nădăjduesc cu ajutorul mijloacelor lor de corupție, prin ziare cumpărate de ei, și prin tovarăși români, simbriași de ai lor, să taie cursul românesc”.

Din Chemarea către nația valahă a d-lui Dr. AL. VAIDA VOEVOD

A duna rea regională de mâine dela Sibiu

se va transforma într-o grandioasă manifestațiune națională a Românilor din cele 8 județe din nordul Ardealului. După informații telefonice primite azi dimineață dela conducerea organizației din Sibiu vor participa peste 30 000 delegați. Adunarea, care va avea loc în grădina „Thalia” și pe fostul teren de patinaj, va fi precedată de-o mare defilare în fața Conducătorului dr. Al. Vaida-Voevod și a statului său major și va fi deschisă de „Cavaleria valahă” a jud. Sibiu compusă din aproximativ 500 călăreși, va urma apoi „Legiunea valahă” a tineretului dela Sibiu formată din 2000 de flacăi și fete etc. etc.

În dimineața zilei de mâine se vor depune cununii de flori pe mormântul neuitatului președinte al Partidului național-român Dr. Ioan Rațiu.

Saluăm cu toată dragostea miile de frați întruniți la marele praznic național din vechea cetate a Sibiului.

O datorie românească

Nu ajutați

pe asasinii neamului vostru!

De câteva săptămâni continuă prin diferite centre și orașe, ba chiar și prin sate, ale țării, distrugerea prin flăcări a ciupercilor otrăvitoare de viață românească. Distrugerea zărilor iudeo-comuniste, care prin introducerea imoralității și tulburarea minților muncesc intens la nimicirea credinței și a dragostei de neam și țară, propovăduind bolșevismul fardat în cuvinte și slove românești.

E prea explicabilă și motivată deci revolta isprăvită din dragostea de neam și țară, revolte care prin foc caută să distrugă focarele de microbi ai anarhiei și haosului.

Vântul îl atrage în cursă cu carne otrăvită și imitându-i glasul cu care la dăruit natura. Ori, Sărindăriștii și toți cei de o leapă cu ei, împreună cu Românii netreziți încă, să știe că Românii în țara lor nu pot fi prieteni drept învâțându-se într-un codru întecat de bolșevism și anarhie! Sufărurile îndurabile și sângele vărsat pentru întregirea și întărirea Țării Românești au avut o menire mai nobilă, mai sfântă decât ca din jerfa lor să răseră cuibul de fericire a distrugătorilor celor pentru cari acei sânge a fost vărsat!

Să înțeleagă deci adâncurile porniri de revoltă românească periclunții cari strigă împotriva rugurilor mistuitoare de otrăvă a vieții românești! Slova românească nu poate fi prefăcută în bulă, în care jidanul să-i ofere Românului cea mai cumplită otrăvă. Dragostea de neam și țară Românul n-o poate învăța dela internaționalismul iudeo-comunist, întocmai așa, cum priveghitoarea nu și învață cântecul ascultând croncănișul corbilor!

Acesta este glasul flăcărilor, în care se mistue marfa Sărindării. Să-l asculte și să-l înțeleagă atât producătorii și vânzătorii acestei veninoase marfe cât și orbii înșelați cu cumpărarea ei! O strigăm aceasta înconștienței, cu care atâția Români își caută hrană sufletească

în duhoarea de infecție, imbiată de presa evreo-comunistă! Căci vinovați sunt și unii și alții! Cei din față înșală și distrug suflete, iar ceilalți ajută și se fac complici ai șarlatanilor și distrugătorilor de suflete! Conștient sau inconștient, greșita celor din urmă este cu atât mai greșită, cu cât distrugerea morală, ajutată și susținută de ei este egală cu o operă de nimicire a propriului lor neam și a țării lor românești!

„Presa din Sărindar să rămână fără cetilor români” — a spus d-l dr. Alexandru Vaida Voevod, în vorbirea ținută la grandioasa manifestație a Frontului Românesc, dela Cernăuți — și cred că tineretul ar face un serviciu mai bun și iar frige mai rău ca focul pe semăntorii de nehină ai acestei prese, dacă ar face ca s-o citească numai ai lor, numai aceia, cari contrabuc la susținerea așa numitei „democrații”.

Cuvinte înțelepte și clare, spuse pe înțelesul fiecărui Român, care nu vrea să fie complicele asasinilor morali ai propriului său neam!

I. P. S. Patriarh dr. Miron a plecat ieri în străinătate. Trezându-se pe la Jimbolia în Iugoslavia, va merge prin Istria la Trieste, apoi în Veneția și la Milano. De aci I. P. S. Sa se va duce în Elveția la Montreux, unde va rămâne mai multe zile.

De asemenea va sta câteva zile la Paris, de unde va pleca peste Calais și Dover la Londra, Lincoln și Gloucester.

După o ședere de câteva zile în Anglia, se va duce la Olanda, apoi în Belgia la Bruxelles și în Germania la Köln, Bachen și în Berlin. De acolo I. P. S. Patriarh se va duce la Dresda și Viena.

În Camera comunelor ministrul de extere englez d-l Eden a anunțat alaltaeri ridicarea sancțiunilor contra Italiei.

„Școala politică de propagandă” unealtă comunistă.

În hoșul de nedescris creat de democraticele capete ale național-țărăniștilor și sub influința tainică a internaționalismului dizolvant, s'a adus „spre luminarea” țărănimei ceva nou, reazem solid al propagandei iudeo-comuniste, preconizat de leaderii paradisuului roșu.

E „școala” politică de propagandă revoluționară a ideilor iudeo-țărăniștilor comuniste!

Unde au ajuns!...

În loc de a se inspira din virtuțile minunate de frumoase ale poporului nostru de plugari harnici, cinstiți, cu frica lui Dumnezeu și iubitori de neam și țară, pentru a-i ridica mai sus peste tot ce este distrugere și dejosire, așa zisii conducători și slujitori ai țărănimii noastre, din estin spirii de imitație, mai-mușăresc murdarele pasiuni cu cari, imbuiați, au venit aci elementele internaționalismului iudaic.

Sălbătecele furtuni ale hoanelor barbare și timpurile de groază și urgie au trecut peste țărănimea noastră și aceasta — stâncă de granit — nu și-a pierdut niciodată echilibrul sufletesc. A trebuit, însă, să viadă trista epocă de decădere și nesimțire a zilelor noastre, pentru ca triștii eroi ai „țărăniștilor” otrăvind-și sufletul prin imposibile promisiuni s'o determine a-și lăpăda credințele și aspirațiile ei de secole în restaurante transformate în școli, unde floarea satelor ascultând vorbele mari și lungile tirade ale „profesorilor”, să înțeleagă că pentru fericirea ei și a tuturor, din această țară, este urgent și absolut necesar ca întreg patrimoniul nostru național să fie pus la dispoziția jidanilor!

Numai din inițiativa unor oameni lipsiți de lumina sacră a principiilor în care a trăit și trăiește neamul românesc și numai prin hotărârea unor oameni vânzânduși intereselor iudeo-vești, au putut lua ființă asemenea școli politice, în spatele cărora se ascund diabolice gânduri de vrăjmășie și ură contra existenței noastre seculare și a aspirațiilor noastre naționale.

Astăzi, când în lungul și în lăutul țării bătute furtuna iudeo-comunismului revoluționar aducător de jale și ruine, acțiunea țărăniștilor noștri, unelte conștiente sau inconștiente de activitate revoluționară, duc o nouă apă la moara celor ce seamănă dezordinea în numele internaționalismului prin îndoparea țărănilor în școlile politice cu formula utopică de viață și de afirmare a „statului țărănesc”.

Desigur, neavând o existență bazată pe vitala putere a naționalismului rezistent și constructiv, partidul național-țărănesc se expune astăzi, mai mult ca oricând, inevitabilei prăbușiri. Supremul efort, de „luminare” a masselor, pe care îl fac cei

corupți, venalii și îngânații doctrinari ai statului țărănesc prin propaganda furioasă în școlile politice, e cea mai elocventă demonstrație.

Exponenții tragice farse a statului țărănesc, prin dezordinea funestă a conducerii, prin penibila structură organică, heterogenă, a partidului și mai ales prin atmosfera ostilă, creată de bluff-ul „demonstrației”, simțind apropiata îngropare a utopicului „stat țărănesc” în valul neputinței politice, au început să strige, suflând în instrumentele revoluționare iudeo-comuniste ale „școlii” politice, „profesiunile lor de credință”.

Școala politică!..

Școala ingenuității ideii naționale, a apogiei revoluției marxiste, a cosmopolitismului crasant, a umanitarismului mincinos, a urei de clasă a perogației vulgare, a invidiei, a egoismului, a corupției, a lenei, a negativismului, a distrugerii și a tuturor binefacerilor iudaice spre „binele și fericirea” țărănimii noastre!!

Prin argumente mincinoase, lozinci universale și jinte iudeo-comuniste, atențiunea, entuziasmul și energia fiilor de țărani, adunați dela munca câmpului — cine, oare, le plătește drumul, masa, casa și toată întreținerea pe timp de aproape 2 săptămâni în centrele de „culturalizare” țărănească celor câteva sute de „elevi” viitori propagandiniști?? — vor fi îndreptate pe căile dureroase utopii a statului țărănesc spre primejdiioasa activitate a luptei de clasă:

„Statul — „țărănesc” — fiind

un stat va trebui să prezinte toate aceste ca-actere. El va trebui să fie represiv, opresiv și ca organ al unei clase. să întrebuințeze sistematic forța contra unei alte clase”...

Hrăniți cu ideile fundamentale ale lui Engels și Marx cuprinse în manifestul comunist și inițiați în liniile mari, esențiale, ale „revendicărilor” țărăniștoido-comuniste, tinerii apostoli convinși de marea „însemnătate” și „eficacitatea” principiilor revoluționare ale statului țărănesc pentru salvarea țărănimii și a țării, vor constitui o falangă de neobosiți pioneri, ai statului țărănesc, cari vor învăța părinții, frații, prietenii și masele electorale să se servească „de puterea politică pentru a smulge din mâinile burgheziei din ce în ce mai mult întreg capitalul, pentru a centraliza toate instrumentele de muncă și producție în mâinile statului — „țărănesc”! — adică ale proletariatului — țărănesc — organizat în clasă dominantă”..

Se face „școala” statului spre al distruge, a ideii naționale spre a o ingenuchia, a moralei creștine spre a o pângări și a statului țărănesc spre a revoluționa!!

Iată ce vor aducătorii valului de lene și de haos, de foamete și jale, de mizerie și sărăcie!

În spasmele năvalnice ale internaționalismului revoluționar, ascuns în culele partidului național-țărănesc, vor înțelege oare viitorii învățăcei ai școlii politice ceace vor „părinții” lor sufletești, de atâta vreme, să-i facă să priceapă, că un țărăn român plus un jidan galileian fac nici mai mult nici mai puțin decât o cărămidă în viitoarea construcție a statului iudeo-țărănesc??!

C. I. O.

Eșecul Societății Națiunilor.

Acest for suprem internațional, alcătuit din 52 state membre și care a luat naștere după sfârșitul marelui război ce se abătuse asupra omenirii, încă de la început s'a născut într-o zodie care-i prezicea un sfârșit fără rezultate pozitive.

În adevăr din sânul acestei instituții o mare națiune călăuzită de devisa — Europa a europenilor — nu și-a dat adeziunea cu toate că luase parte la războiul mondial, iar Președintele Wilson a fost autorul celor 14 puncte cari stau la baza tratatelor de pace semnate de foștii beligeranți. Este vorba de marea republică a Statelor Unite, care nu figurează printre membrele Ligei Națiunilor cu toate că mai toate republicele sud americane figurează în componența ei.

Mai excelează prin absență și Japonia, care având interese de expansiune în imediată apropiere, în China, a continuat și continuă să întrebuințeze forța pentru îndeplinirea lor, fapt care o pune în contradicție cu prin-

cipiile pacifiste ale Ligei Națiunilor, ceace a determinat-o să părăsească acest for internațional.

O altă mare putere, care-i Reich-ul d-lui Hitler și care căuta pe toate căile să scape de sub condițiunile înăbușitoare ale tratatului de la Versailles, a găsit de cuvânt să se retragă din mijlocul Societății Națiunilor pentru a pași mai apoi la reintroducerea serviciului militar obligator și la ocuparea zonei demilitarizate a Renaniei, aducând astfel grave atingeri acelu tratat.

Liga Națiunilor și-a continuat existența prin diverse reuniuni, care au strălucit prin cuvântări alese ca retorică dar fără urmări practice, căci hotărârile ei nu și-au găsit aplicarea sau dacă au fost aplicate, n'au dat rezultatul așteptat.

Cazul tipic s'a prezentat în acest an 1936, cu ocazia conflictului Italo abisinian când ambele țări beligerante, membre ale Societății Națiunilor au recurs la arme, Italia uzând de

